beskæftige sig med Tilvejebringelsen af de nødvendige Pengemidler. Kalkulationer og Overslag gav det Resultat, at hvis man fik en Sum af 10,000 Kroner, vilde Skolen kunne holdes i Gang i to Aar, og efter den Tid maatte det haabes, at Salg af Skolens Arbejder i Forbindelse med en eventuel offenlig Understøttelse vilde være tilstrækkelige til at sikre dens Eksistens for Fremtiden, naar den iøvrigt mødte den Interesse fra Elevers Side, som gav dens Eksistens Grundlag og Berettigeise. Man henvendte sig til forskellige med det Formaal at de skulde støtte Udvalgets Opfordringer om Pengehjælp, og man opnaaede, at en Kreds af ansete Mænd og Kvinder med Interesse for det tilstræbte sociale Formaal støttede Opfordringen med deres Anbefaling. Det Resultat, der opnaaedes, blev dog foreløbig ikke saa stort som ventet. Den hidtil indsamlede Sum er kun henimod 4000 Kroner, men vore Overvejelser har dog ført til, at vi mener os berettigede til selv med dette beskedne Beløb at tage fat paa Sagen. Før jeg gaar nøjere ind paa denne, kan jeg ikke undlade at omtale et Par af vore første Medarbejdere, hvis Savn vi nu meget beklage. Gehejmeraadinde *Finsen*, som i Begyndelsen med stor Interesse omfattede Sagen, saa sig nødsaget til at trække sig tilbage paa Grund af Sygdom. Et andet Medlem af Udvalget, hvis Deltagelse var af stor Værdi var Fru *Anna Nielsen*, Formand for Herreskrædernes Fagforening. Ikke alene satte vi stor Pris paa hendes Arbejdsiver, Dygtighed og Offerberedvillighed, men ogsaa den Omstændighed, at hun selv var Arbejderske og stod i saa nær Berøring med sine Fagfæller, med dem, som Foretagendet skal virke for, var af stor Betydning for os andre, der hørte til andre Samfundsklasser. Døt var derfor et smærteligt Tab for os, da hun blev os berøvet ved Døden.

Jeg skal nu søge i Korthed at angive Foretagendets Formaal. Da der rundt omkring i de forskellige Lande findes Foreninger, der gaar ud paa at fremme Undervisningen i kvindeligt Haandarbejde, men som iøvrigt arbejder for meget forskelligartede Formaal, vil jeg gerne præsisere, at saadanne Foretagender i Grunden falder i tre Grupper. Der er de Skoler, der tager nærmest Sigte paa Kvindens Dygtiggørelse til den huslige Gerning, og hvor Undervisningen i Haandgerning er et Led i den almindelige Bestræbelse for dette Formaal. Herhen maa nærmest henregnes de fleste Skoler, som er stiftede af forskellige »Frauenvereine« og »Frauenverbände«, i Tyskland, i Svejts og andre Steder. Det Maal, som dér arbejdes for, maa herhjemme nærmest være Genstand for de Bestræbelser, der fører til Oprettelsen af kommunale Fortsættelsesskoler og til udvidet Undervisning i forskellig kvindelig Husgerning i Kommuneskolerne.